

РЕШЕНИЕ

№ 2786

гр. София, 21.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Емилия Русинова, като разгледа дело номер **1638** по описа за **2012** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на ТД на НАП, [населено място] срещу решение /без номер/ от 08.12.2011 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 9897/2010 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 2 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 8849-0000340/12.05.2010 г., издадено от Директора на ТД на НАП, [населено място].

С посоченото НП на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 600 лева за нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министерството на финансите, наричана за краткост по-надолу само Наредбата, във връзка с чл. 185, ал. 2, във връзка с ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че първоинстанционният съд е възприел изцяло доводите на жалбоподателя, без да обсъди изцяло и в съвкупност събраните доказателства. Посочено е, че не е налице по-благоприятен закон, защото според § 59, ал. 4 и ал. 5 от Наредбата /в редакцията към 29.06.2010 г./, след срока по ал. 1 се допуска използване на одобрените до влизане в сила на тази наредба ФУ, след доработка в съответствие с изискванията за дистанционна връзка с НАП, преминали одобрение по реда на глава втора. Доработката

на ФУ и инсталиране на данъчния терминал се извършва от производителя или от упълномощена от производителя сервизна фирма. В случаите на ал. 4 не е задължително използването на КЛЕН. По отношение на изискванията към контролната лента се прилага досегашният ред, т.е. данъчно-задълженото лице е било длъжно да съхранява контролните ленти на хартиен носител в 3-месечен срок от издаването на последната касова бележка. Инвокирани са доводи, че СРС съвсем необосновано е приел, че чрез съставения протокол се установява наличието на непреодолима сила, поради която са били унищожени контролните ленти. Според касатора на този документ не може да се даде вяра, защото е представен няколко дни, след проверката в търговския обект и най-вероятно е съставен с цел доказване на благоприятни за наказаното лице обстоятелства.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт К., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адвокат К., която намира жалбата за неоснователна. В писмена защита са изложени подробни аргументи в тази насока.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на ответника по касационната жалба и представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. Установена е следната фактическа обстановка.

[фирма] управлявало през 2010 г. търговски обект - ресторант от веригата „М.“, находящ се в [населено място] на [улица]. В обекта имало специално помещение, където в кашони се съхранявали контролните ленти от фискалните устройства, монтирани в обекта, за минали периоди, както и рекламни материали. В началото на месец март на 2010 г., поради повреда на климатичната инсталация в това помещение, възникнало наводнение, при което кашоните били силно намокрени, а част от лентите станали напълно нечетливи. По тази причина те били унищожени с протокол, подписан от управителя на търговския обект, ръководителя на смяна и от други служители.

На 15.03.2010 г. длъжностни лица при ТД на НАП, [населено място] извършили проверка за спазването на данъчното законодателство, при която било установено, че в ресторанта функционират седем фискални устройства, за които били представени свидетелства и паспорти, като проверяващите се запознали и с книгите за дневните финансови отчети от 2010 г. При прегледа на контролните ленти от функциониращите в обекта фискални устройства за период три месеца назад проверяващите констатирани, че такива съществуват само от 24.02.2010 г., но не и за периода 01.02.2010 г. до 19.02.2010 г. За описаните констатации бил съставен Протокол сер. АА № 00828221/15.03.2010 г., в който на представляващия дружеството било указано да се яви в ТД на НАП, [населено място] и да представи определени документи, между които и контролните ленти за визириания период. В дадения срок бил представен протокол-констатация от 10.03.2010 г., че контролните ленти били унищожени.

Органите по приходите приели, че задълженото лице не е изпълнило свое законово задължение, което представлява нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредбата, за което

бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 8854-0022703 от 26.03.2010 г., връчен на представител на дружеството, който го подписал без възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че наистина е осъществен състава на административно нарушение, но поради безспорно установената непреодолима сила – техническа авария, задълженото лице не е могло коректно да съхрани контролните ленти, съгласно нормативните изисквания.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на адреса на касатора на 12.01.2012 г. на юрисконсулт С.. Касационната жалба е подадена чрез Софийски Районен Съд на 26.01.2012 г. /вх. № 3873/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки пространно мотивите си.

Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. В тежест на административно-наказващия орган е да установи наличието на всички фактически предпоставки, които са му дали възможност да упражни законовите си правомощия. Независимо от факта, че представеният протокол от 10.03.2012 г. е частен документ и безспорно установява благоприятни за сочения за нарушител факти, в случай на съмнение относно неговата истинност, не съществуват процесуални ограничения за проверка на удостоверените чрез него факти в хода на административно-наказателното производство. Длъжностните лица от НАП са могли най-малкото да снемат обяснения от съставителите на протокола, както и да разпитат други служители от обекта, относно това дали наистина на посочената дата е възникнало такова събитие и дали наистина в следствие на него са били унищожени процесните контролни ленти. Не е имало пречка да се изискат документи, удостоверяващи провеждането на ремонт на климатичната инсталация, отново с оглед на доказването на отразените в протокола факти. Без съмнение административно-наказателната отговорност, която законът възлага на юридическите лица, по реда на чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само обективно да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения. Няма как обаче да се игнорират обстоятелства, свързани изобщо с възможността, дадено юридическо лице да изпълни задълженията си. Независимо от факта, че в Наредбата не е посочено, какви действия следва да се извършват при повреждане или унищожаване на съхраняваните контролни ленти, в случай, че наистина е налице непреодолима сила, която е била причина за неспазване на установения ред на държавно управление, то тогава соченият за нарушител не би могъл да бъде привлечен към административно-наказателна отговорност, защото неизпълнението на законовите действия се дължи на събитие,

което той не може нито да предвиди, нито да управлява.

Във връзка с направените разсъждения съдът намира, че не следва да обсъжда дали е налице приложение на по-благоприятен закон или не.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 08.12.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 9897/2010 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 2 състав.

Решението е окончателно.